

Tysk vinterlinje längs Kemiälven.

Rendulic vill ej finsk-tysk osämja

*Finsk övergång till tyskarna uppges ske
blott i undantagsfall.*

*Från MT:s utsände medarbetare
• NILS HORNEY.*

HAPARANDA onsdag.

Finska officerare ämna göra gemensam sak med tyskarna — det är en uppgift som flera över Torne älv från det inre Finland anlända personer lämnat mig. Det finns troligen en kärna av sanning i dessa påståenden, och desperationen över de hårda vapenstillståndsvillkoren kommer måhända att driva ännu fler finnar över i det

tyska lägret. Finska officerare jag talat vid äro emellertid av den uppfattningen att det inte kan bli tal om annat än enstaka undantagsfall. Den order, som utgått till finska officerare som befinna sig i det av tyskarna ockuperade området att lämna detta, kommer säkert att åtlydas av flertalet efter bästa förmåga och vid lämplig tidpunkt.

Hittills ha så vitt känt är tyskarna inte vidtagit några åtgärder

Fortsättning på sista sidan.

Tysk vinte

Jordfästningen åter rum söndagen den 24 september kl. 5 e. m. i Bromma kyrka. Event. blomnor kunna sändas till kyrkan före kl. 4 e. m.

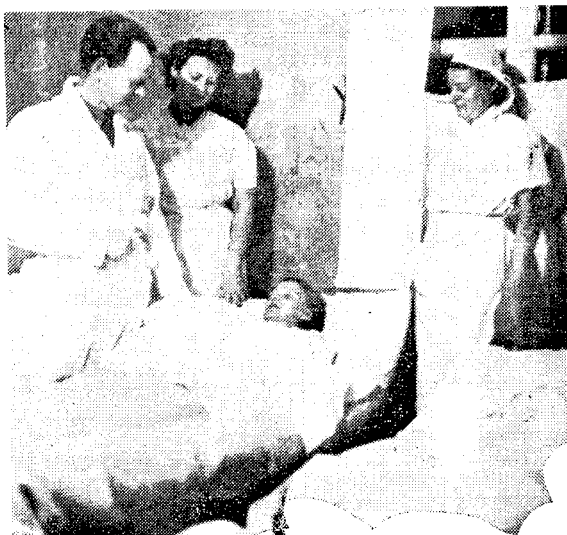
Sv. ps. 347, v. 2.

FÖDD

En SON.

Tysk vinterlinje längs Kemiälven . . .

Forts. från sidan 1

Blivande finska mödrar bland de evakuerade i norr få vård på särskild förlossningsavdelning i Haparanda, där de se att trivas gott efter alla strapatserna.

för att hindra de fåtaliga i Nordfinland varande finska soldaternas rörelsefrihet. An mindre har man avvärjat och internerat dem. Av allt att döma undviker general-överste Rendulic brysa åtgärder mot de forna vapenbröderna i hopp att vinna dem för den tyska saken. Mina tidigare uppgifter att tyskarna långtifrån att söka utrymma Nordfinland inrätta sig för försvar av en linje som från Bott-niska vikens inre del i stort sett följer Kemi älvs östra sida upp till Kemijärvi ha från olika håll bekräftats. Det förefaller allt mer sannolikt att den tyska bergsarmén bereder sig på att hålla denna linje över vintern.

Många skäl tala för detta antagande. Den tyska generalstrategin går uppenbart ut på att hålla så många utposter som möjligt för att därigenom binda avsevärda motståndarstyrkor och hindra en total allierad kraftsamling mot den tyska centralfästningen. Detta gäller inte bara de isolerade, till det yttersta segt försvarade tyska stöddepunkterna i Frankrike, utan också Nordfinland. Det finns inga möjligheter att hemföra general Rendulics armé till Tyskland med full utrustning och i stridsdugligt skick inom överskådlig tid. General Eisenhowers uttalande för en tid sedan att de allierade äro beslutna att hindra en sådan hemtransport är i detta sammanhang värd att komma ihåg. I ett sådant läge är det ur tysk synpunkt bättre att Rendulics bergsjägare stanna kvar och bjuda motstånd i Nordfinland än att de utan tung materiel dra sig tillbaka till Nordnorge, där de inte kunna göra något gagn. De ha i Finland tillräckligt stora förråd för att kunna reda sig över vintern. Kemi älv erbjuder en förträfflig försvarslinje och området mellan denna och ryska gränsen

finnarna. Men sannolikt behöva tyskarna ändå inte lida brist på färskt kött under vintern. Det finns fortfarande flera tiotusental renar i den västra delen av den finska Lappmarken, och det har inte varit tal om att driva dem över till Sverige, där det för övrigt knappt finns möjligheter att bereda dem bete under den stundande vintern.

På den svenska evakueringsfronten går allt sin gilla gång. Flyktingar ha nu också börjat anlända från Ranua socken, belägen sydost om Rovaniemi. Större delen av de 4.500 Ranuaaborna föres på lastbilar och bussar eller med hästskjutsar över Kemi till svenska gränsen.

mén bereder sig på att hålla denna linje över vintern.

Många skäl tala för detta antagande. Den tyska generalstrategin går uppenbart ut på att hålla så många utposter som möjligt för att därigenom binda avsevärda motståndarstyrkor och hindra en total allierad kraftsamling mot den tyska centralfästningen. Detta gäller inte bara de isolerade, till det yttersta segt försvarade tyska stödjepunkterna i Frankrike, utan också Nordfinland. Det finns inga möjligheter att hemföra general Rendulics armé till Tyskland med full utrustning och i stridsdugligt skick inom överskådlig tid. General Eisenhowers uttalande för en tid sedan att de allierade äro beslutna att hindra en sådan hemtransport är i detta sammanhang värd att komma ihåg. I ett sådant läge är det ur tysk synpunkt bättre att Rendulics bergsjägare stanna kvar och bjuder motstånd i Nordfinland än att de utan tung materiel dra sig tillbaka till Nordnorge, där de inte kunna göra något gagn. De ha i Finland tillräckligt stora förråd för att kunna reda sig över vintern. Kemi älv erbjuder en förträfflig försvarslinje och området mellan denna och ryska gränsen ödelägga tyskarna under sin reträtt för att försvåra en uppmarsch av större ryska styrkor, framförallt under vinterkampanj. På tyskt håll vill man inte räkna med att finska trupper effektivt skola samverka med ryssarna.

Evakueringen gynnar tyskarna.

Det är mot denna bakgrund den nu pågående evakueringen från Nordfinland till Sverige måste ses. Den får pågå under ledning av finska officerare och med utnyttjande av transportmateriel som tyskarna själva skulle ha god användning för. Tyskarna vilja som sagt undvika att stöta sig med de forna vapenbröderna. För dem är det också fördelaktigt att så många civila som möjligt lämna den försvarsställning de hålla på att skapa. Det blir färre personer att föda och härbärgera under de förestående striderna. Mer anmärkningsvärt är att tyskarna inte hårdare skattat de evakuerade Rovaniembornas kreaturshjordar. Också detta beror nog delvis på att man inte vill stöta sig med